Registered No. M. 442.

सत्यमेवजयति

THE MESSENGER OF TRUTH

OFFICE OF THE REGISTRAR OF ... 5 - APR 1916 MADRAS

சத்திய தூதன்.

APRIL, 1916. PRICE, 1 PIE.—விலை, க பை. எப்பிரல்மீ, 1916.

NEWS AND NOTES

வர்த்தமானக் குறிப்புகள்

ஹைதராபாத் சமஸ்தானம். — நிஜாம் அரசாட்சிக் குட்பட்ட இந்தப் பெரும் ராஜ்யத்தில் ஒருகோடி, 33 லட்சம், 74 ஆயிரம், 676 பேருண்டு. வருஷ வரும்படி $2\frac{1}{2}$ கோடி ரூ. இந்தச் சமஸ்தானத்தில் ஜமீன்கள் கிடையாது. ஒவ்வொரு குடியானவனும் தன்தன் நிலத்து வரியைத் தானே நேராய்க் கட்டவேண்டும்.

ஐக்கிய வேதசாஸ்திர பாடசாலை. — பெங்களூரிலே இப்பெரும்பெயர்கொண்ட ஒரு வேதசாஸ்திரப் பாடசாலையுண்டு. அதிலே பதினொரு மாணுக்கர் மாத்திரமுண்டு; அவர்களிலும் ஒருவன் கூட பீ. ஏ. பரீட்சை கொடுத்தவனன்று. உயர்தரக் கல்விகற்ற இந்திய கிறிஸ்தவர்கள் தெய்வ ஊழியம் செய்ய விரும்பாத காரணங்கள் இன்னவையென்று அதிகாரிகள் முயன்று அறிந்து கொள்வதவசியம்.

லார்ட் ஹார்டிஞ். — நமது கவர்னர்ஜெனரலவர்கள் இம்மாதம் இங்கிலாந்துக்குப் போய்விடுகிறார்கள். அவருக்குப் பம்பாய்க் கலாசாலை தத்துவ வித்வான், (LL. D.) என்னும் உயர்தரப்பட்டம் வகித்திருக்கிறது. இந்தியர்களுக்காக 6 வருஷம் பெருங்கஷ்டத்துடன் உழைத்துவிட்டு, தாரமிழந்து புத்திரர்களை ரணக்களத்திற் கொள்ளை கொடுத்தும் தெய்வ சித்தத்துக்கு அமைந்தவராய்த் தம் ஜனன தேசம் செல்கின்றார். அவருக்குக் கடவுளின் ஆசீர்வாதம் பூர்த்தியாய்க் கிடைப்பதாக.

பிரிட்டிஷ் ராஜ்ய வருமானம்.—யுத்தச்செலவு ஏராளமாய் அதிகரித்தும், நமது ராஜ்யத்தின் வரும்படி 1 கோடியே 80 லட்சத்துப் பவுன் விர்த்தியடைந்திருக்கிறது. இதை 15-ஆல் பெருக்கினால் இத்தனை ரூபாயென் றறிந்துகொள்ளலாம். இந்தியாவிலே, ஏற்றுமதி இறக்குமதிகளுக்கும், கள்ளு, சாராய முதலியவற்றிற்கும், ஏழைகள் உணவாகிய உப்புக்கும்கூட, அதிக வரி ஏற்றியிருக்கிறார்கள். உப்பை விட்டுவிட்டு, சுருட்டு, பட்டு முதலியவற்றின் வரிகளை அதிகரிப்பித்தால் மெத்த உத்தமமாயிருக்கும்.

கம்பியில்லா டேலிப்போன். — தற்காலம் (telephone) தூரப்பேச்சு யந்திரத்தினாலே ஒருவர் வெகுதூரத்திலிருக்கிற இன்னொருவரோடு சவுக்கியமாய்ச் சம்பாஷிக்கலாம். இது சென்னைபுரிவாசிகள் யாவருக்கும் தெரிந்த காரியம். ஆனால் இந்த யந்திரங்கள் எல்லாம் தெருவில் போட்டிருக்கிற கம்பிகளினாலே சப்திக்கின்றன. இதுநிற்க, ஒரு அமெரிக்கர் கம்பியில்லாமலே பேசும்படிக்கான ஒரு நூதன யந்திரத்தை உண்டுபண்ணியிருக்கிறார். தற்காலம் இதுவும், கம்பியில்லா டெலிகிராப்பைப் போல, உலகமெங்கும் பரவிவருகிறது.

ஓய்வுநாள். — கடவுள் பிரபஞ்சத்தை ஆறு தினத்திற் படைத்து ஏழாம்நாள் ஓய்ந்திருந்தார் என்று பைபிலில் கூறியிருக்கிறது. கிறிஸ்தவர்களும் அதேவிதமாய் ஞாயிற்றுக் கிழமையில் யாதொரு தொழிலுஞ் செய்யாமல், கோவிலுக்கு இரண்டொருமுறை போய்ப் பின்பு ஓய்ந்திருப்பது அவர்கள் கடமை. உலகமெங்கும் இப்படி நடந்து வந்தால் சுகமும் செல்வமும் தெய்வபக்தியும் சன்மார்க்கமும் தீர்க்காயுசும் பூர்த்தியாகும். ஓய்வுநாளைக் கைக்கொள்பவருக்கு வாழ்நாள் வீண்நாளாகா. நாஸ்திகன் ஒருவன் ஓய்வுநாளை அழித்துவிட்டால் கிறிஸ்து மதத்தையும் அழித்துவிடலாமென்றானாம்.

பாடசாலைகளும் வைத்திய சோதனையும்.— சென்னை ராஜதானியிலுள்ள மாணுக்கர்களை வைத்தியர்கள் வருஷந்தோறும் சோதனை செய்யவேண்டுமென்று இப்பொழுது உத்தரவு பிறந்திருக்கிறது. இது உத்தம சீர்திருத்தம்; ஏனென்றால், பாடசாலைச் சட்டங்களினாலே அனேக மாணுக்கர்கள் கண் பஞ்சடைந்தும், கைகால் பழுதாகியும், சுகசக்திகள் இழந்தும், பற்பல வியாதிகளுக் குட்பட்டும், ஆயுசு குறுகியும், புத்தி மந்தமடைந்தும் போகிறது யாவருக்கும் தெரிந்தவிஷயம். சிறுவர் 6 மணிநேரம் நெருக்கமான அறைகளில் துர்க்காற்றை சுவாசித்துக்கிடப்பது குரூர ஏற்பாடு. உபாத்தியாயர்கள் ஆரம்பத்தில் சோம்பலாய்க் காலங்கழித்து, பரீட்சை அடுத்துவருகிற சமயத்தில் மாணுக்கரை மிதமிஞ்சிப் படிக்கக் கட்டாயம் பண்ணுகிறதினால் பல கெடுதிகள் நேரிடுகின்றன. இத்தியாதி காரணங்களினால்தான் இந்தியர்கள் இளம்பருவத்திற் கிழவராகி, 50 பிராயத்திற்குள்ளே இறந்துபோகிறார்கள். தக்க வைத்திய சோதனையினாலே இவ்வித ஆபத்துக்கள் எல்லாம் எற்கனவே நிவிர்த்தியாகும்.

யுத்த வரலாறு.—ரஷியர் எர்சரூம் பட்டணத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு, கொன்ஸ்தாந்திநோபிலை நோக்கிப் பிரயாணஞ் செய்கிறார்கள். துருக்கியர் சமாதானத்துக்கு வேண்டிவருகிறார்கள். ஜர்மானியர் பாரிஸ்நகரத்தைப் பிடிக்கவெண்ணி, எல்லையிலிருக்கிற வர்டன் பட்டணத்தைப் பிடிக்க 22 நாளாகக் கடும்போர் செய்தும், 3 லட்சம் வீரரை இழந்ததுமன்றி, நின்ற நிலையிலேயே கிலேசமுற்று இஞ்சிதின்ற குரங்கைப்போல ஏக்கமுற்றுக் கிடக்கிறார்கள். தம் நாட்டிலே பற்பல பஞ்சம் பெருகிவருகிறது. வெகு சீக்கிரத்திலே, பஞ்சபாண்டவர் போன்ற, ஐந்து சிநேகரான ராஜ்யத்தாரும் தங்கள் ராணுவங்களைக் கூட்டி ஜர்மன் எல்லைச் சேனையை மேற்கிலும், கிழக்கிலும் உடைத்து ஊடறுத்துப் பாய்ந்து, பர்லினைப் பிடிக்கப் பகீரதப் பிரயத்தனஞ் செய்துவருகிறார்கள். ஜர்மன் சைனியங்கள் வெகுவாய்க் குறைந்தும், மடிந்தும், மாண்டும், தளகர்த்தர் கொல்லுண்டும், போர்வீரர் மனஞ்சிதைந்தும், தேகம் நொந்தும் கிடக்கிறார்கள். ருமேனியாவும் கிரீசும் அவர்களுக்கு விரோதமாய்ப் படையெடுக்க ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வருஷத்திற்குள்ளே யுத்தம் முடியும்போல் காணுகிறது.

எப்பிரல்மூ பஞ்சாங்கம்.—

வாரம்.	எப்பிரல்மீ = பங்குனி—சித்திரை. ● அமாவாசை, 2உ ⊙ பௌர்ணமி, 18உ						பங்குனி—சித்திரை.					
ஞாயி ...	...	2	9	16	23	30	..	21	28	5	12	19
திங்க ...	...	3	10	17	24	...	...	22	29	6	13	...
செவ் ...	...	4	11	18	25	...	...	23	30	7	14	...
புதன் ...	...	5	12	19	26	...	...	24	1	8	15	...
வியா ...	...	6	13	20	27	...	...	25	2	9	16	...
வெள் ...	...	7	14	21	28	...	...	26	3	10	17	..
சனி ...	1	8	15	22	29	...	20	27	4	11	18	...

28-3-16 4

INSTRUCTIVE STORIES

சன்மார்க்க அதிசயக் கதைகள்

பத்தொன்பதாவது கதை.

போங்கல் கதை.

ஒரு கிராமத்தில் வாந்திபேதி அதிக மும்முரமாய் நடந்தது. அதில் அநேகம் ஜனங்கள் இறந்துபோய்விட்டார்கள். ஆகையினால் அவ்வூரிலுள்ள குருக்கள் எல்லாரும் ஒன்றுசேர்ந்து அம்மைக்குப் பொங்கலிட்டு இந்த வாதை நீங்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளவேணும் என்று வீட்டுக்கு 4 அணாவாக வரிசேர்த்து வசூல்செய்து அந்தத் தொகையைக் கொண்டு, அதற்கு ஆடு வாழைப்பழம் பூ தேங்காய் கற்பூரம் சாம்பிராணி இன்னும் அதற்குத் தேவையான சாதனங்கள் எல்லாம் வாங்கி கிராமத்துக்கு வெளியே பந்தல்போட்டு, பீடம் வகித்து, அம்மன்சாமிகளை மஞ்சள்பூசி ஸ்நானம்செய்வித்து, அவைகளின் முன்னால் இந்த சாதனங்களையெல்லாம் படைப்பித்து, இரவு 8 மணிக்கு ஆடு வெட்டி சமையல்பண்ணி அதிக வாசனையோடு படைத்து மேளதாளங்களுடன் சாமிகள் ஆடி வரம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் இரண்டு மனிதர்கள் வெளிகிராமத்தில் இருந்து புறப்பட்டு அதிக பசியாக வருகிறார்கள். அப்போது அதில் ஒருவன் சொன்னான், இதோ முன்னால் தெரிகிற கிராமத்தில் ஏதாவது வாங்கிச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு அந்த ஊரிலேயே இரவு தங்கிவிட்டுப் போகலாம் என்று பேசிக்கொண்டு வந்தார்கள். அதற்குள்ளாக மற்றவன் சொல்வான்: சிநேகிதனே, அப்படியல்ல, அதோ நமக்கு ஒரு பெரிய வெளிச்சம் காணப்படுகிறது மேளதாளமும் சத்தம் கேட்கிறது, அவ்விடத்தில் அம்மைக்குப் பொங்கலிட்டு வரம் கேட்கிறது போல் தெரிகிறது. ஆகையினால் நாம் கிராமத்துக்குள் போனால், அங்கே வீடுகள் எல்லாம் அடைத்துவிட்டு இவ்விடம் வந்திருப்பார்கள். ஆகையினால் நான் ஒரு யோசனை செய்கிறேன். அதாவது நான் அவ்விடம் போனதும் அம்மை முன்பாகக் குதித்துக் குதித்து ஆடி வரம் சொல்லுவேன். அப்போது அம்மை கோபத்தோடு பொங்கலில் இன்னும் குறை உண்டு. இது எனக்கு வேண்டாம் என்று சொல்லி அங்கேயிருக்கிற பழம் தேங்காயெல்லாம் வாரிவாரி வெளியே இறைப்பேன். அப்போது நீயும் பந்தலுக்கு வடபாகத்தில் உன் கையை உயர்த்திக்கொண்டு நில்லு; அப்போது உனக்கு நேராக 4 சீப்பு வாழைப்பழமும் 5, 6 தேங்காயும் வாரிப்போடுவேன்; நீ அவைகளை யெடுத்துத் துணியில் கட்டிக்கொண்டு கிராமத்துக்கு வடக்கே நடந்துபோ நான் கூடவந்து சேர்ந்துகொள்வேன் என்று சொல்லிவைத்துக்கொண்டு வழியிலே காணப்பட்ட ஒரு வேப்பமரத்தில் ஏறி அதிலிருந்த இலைகளைப் பிடுங்கித் தன் திரேகமுழுவதும் வைத்துக் கட்டிக்கொண்டு கையிலும் கொஞ்சம் வேப்பம் இலையும் 1 பிரம்பையும் வைத்துக்கொண்டு வந்தான். இவ்விடத்தில் வந்ததும் ஜனங்களை விலக்கிக்கொண்டு அம்மை முன்பாகப் போய் ஒரு கூச்சல்போட்டுக் குதித்து ஆடினான். ஜனங்களுக்குப் பிரமிப்பாய்விட்டது. உடனே ஜனங்கள் விழுந்து விழுந்து கும்பிட்டு, சாமி இந்த வாந்திபேதியை நீக்கவேணுமென்று அழுகையோடு கேட்டார்கள். அப்போது அந்த மனிதன் கொஞ்சநேரம் ஆடி அதிகக் கோபத்தோடு கூச்சலிட்டுச் சொன்னது: நீங்கள் பெரிய தப்பு செய்திருக்கிறீர்கள், அம்மையை நினைக்கிறதில்லை. இப்போது நினைத்தீர்கள்; ஆனாலும் நீங்கள் அம்மைக்குப் போதுமானபடி படைத்துப் பொங்கலிடவில்லை. ஆகையினால் இந்தப் பொங்கல் எனக்குத் தேவையில்லை. இன்றைக்குப் பத்தாம்நாள் 4 கடா வெட்டி 4 மரக்கால் அரிசி சமைத்து நானாவிதப் படைப்பும் படைத்தாயானால் உங்கள் கிராமத்தில் வாந்திபேதி நீங்கும்; மற்றப்படி எல்லாரும் சாவார்கள் என்று கோபத்தோடு சொல்லி அங்கேயிருந்த தேங்காய் பழங்கள் எல்லாவற்றையும் வாரிவாரி வெளியே இறைத்தான். அப்போது, பின்னால் கைதூக்கிக்கொண்டு நின்ற தன் மனிதனுக்கு நேராகவும் வாரிப்போட்டான். அவன் மடி நிரம்பினதும் அவனுக்குச் சொல்லியபடி வடக்குமுகமே திரும்பிப் போகிறான். அப்படியே இவன் எல்லாம் வாரிப் போட்டுவிட்டு ஒரு கூச்சல்போட்டு நான் போகிறேன் போகிறேன் மறு பொங்கல் இட்டால் பிழைப்பீர்கள், மற்றப்படி சாவீர்கள் என்று சொல்லி ஆடிக்கொண்டே ஊருக்கு வடக்குமுகமாய்ப் போய்விட்டான். கொஞ்சதூரம் போய் அவனைக் கண்டு பிடித்துக்கொண்டு ஒரு இடத்தில் இருவரும் உட்கார்ந்து பழமூட்டையை அவிழ்த்து வயிறு கொள்ளுமட்டும் சாப்பிட்டுவிட்டு மீதியை மற்ற ஒரு கிராமத்தில் போய் விற்றுவிட்டார்கள். இதினால் நாம் என்ன கற்றுக்கொள்ளலாம். ஒரு வித்வான் பாடுகிறார்: பொங்கலிட்டு ஆடு கோழி சிங்காரமாய் வெட்டினாலும் உன் தங்கமான சாமியெல்லாம் ஏ பாவி அதைத் தின்கவந்து கூடுமோ சொல். இன்னும் ஒரு பக்தன் சொல்லுகிறார்: படைத்தான் படைப்பெல்லாம் மனுவுக்காக, மனுவைப் படைத்தான் தம்மை வணங்க. கடவுள் நம்மைப்பார்த்து, மகனே! மகளே! உன் இருதயத்தைமாத்திரம் எனக்குத் தா என்கிறார்.

G. D.

THE RELIGIONS OF INDIA

இந்துதேச சமயங்கள்

(தொடர்ச்சி.)

2. கோடு.—யூதன் ஒவ்வொருவனும் மூன்று காரியங்களுக்காகக் காணிக்கை செலுத்தவேண்டியவனாயிருந்தான். (1) தேவாலயத்தில் படைக்கவேண்டிய பலிகளுக்காக; (2) ஆசாரியர் பிழைப்புக்காக; (3) ஏழைகள் பராமரிப்புக்காக. இவற்றில் ஒன்றைச் செலுத்தினால் மற்றதை நிறுத்திக்கொள்ளலாமென்றில்லை. மூன்றிற்காகவும் யூதன் பணம் செலவிடவேண்டியவனே, தங்கள் மொத்த வருமானத்தில் மூன்றில் ஒன்றை யூதர் இவ்வாறு செலவிட்டார்கள்.

கிறிஸ்தவர்களும் மூன்றுவிதமான காணிக்கை செலுத்தவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். கிறிஸ்தவர்களும் யூதனைப்போல தங்கள் ஆத்தும மேய்ப்பரான குருமார், உபாத்திமார் ஆதரவுக்காகக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். யூதனைப்போலவே, தங்களிலுள்ள ஏழைகளையும், அநாத விதவைகள் பிள்ளைகளையும் பராமரிக்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆனால் தேவாலயப் பலிவகைகளுக்குப்பதிலாக, சுவிசேஷ ராஜ்யத்தின் விருத்திக்காகக் கொடுக்கவேண்டியவர்களா யிருக்கிறார்கள். இதுவே கர்த்தருக்குச் சுகந்த வாசனையான பலி என்று பரி. பவுல் சொல்லுகிறார். பிலி. 4. 18.

தமிழ்நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்கள் இம்மூன்றையும் ஒன்றுபோல செய்துவருகிறார்களா? தர்மஞ்செய்ய முந்திக்கொள்ளுகிறதுபோல, சுய ஆதரவுக்கும் உற்சாகமாய்க் கொடுக்கிறார்களா? தர்மத்திற்கும், சபை தாபரிப்புக்கும் கொடுப்பதுபோல சுவிசேஷ பிரபல்யத்திற்கும் நன்கொடை செலுத்துகிறார்களா? சுவிசேஷம் இன்னும் செல்லாத நாடுகளில் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பதற்காக நம் தேசத்தவர் அங்கங்கே போயிருக்கிறார்கள். தங்கள் இனத்தையும் ஜனத்தையும் விட்டு, சரீர கஷ்ட நஷ்டங்களைச் சந்தோஷமாய் அநுபவித்து, சுவிசேஷக் கொடியைச் சத்துருவின் பாளயத்தில் நிறுத்தப் போயி

பீஜிதீவில் உஷ்ண ஊற்று.

ருக்கிறார்களே! அவர்கள் தங்கள் உயிரையும் அருமையென்று பாராமல் கிறிஸ்துவுக்காக முன்னணியத்திற்குச் சென்றிருக்கும்போது, அவர்கள் செய்து வரும் வேலையைத் தாங்கும்படி பொருள் சகாயமாவது செய்யவேண்டாமா?

ஐரோப்பியர் உலகத்தின் நான்கு திக்குகளினின்றும் தங்கள் பொருளை இத்தேசத்தின் இரட்சிப்புக்காகத் தாராளமாய்க் கொட்டுகிறார்கள். அவர்கள் பணத்தினால் கட்டப்பட்டிருக்கும் ஆலயங்கள் எத்தனை! பாடசாலைகள் எத்தனை! கற்பிக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனை ஆயிரம்! உபகாரம்பெற்று பிழைக்கிறவர்கள் எவ்வளவு ஏராளம்! புறதேசத்தார் இவ்வளவு நமக்காகச் செய்யும்போது நாம் சும்மா இருந்து பார்த்துக்கொண்டிருப்போமா? இது நமது தேசமல்லவா? ஆண்டவர் நமக்காகவும் தமதாருயிரைக் கொடுக்கவில்லையோ? அப்படியானால் நமது சக்திக்கேற்றபடி நமது சொந்தத்தேசத்தின் இரட்சிப்புக்காக நாம் கைதிறந்து கொடுக்கவேண்டாமோ? நாம் எவ்வளவு கொடுக்கிறோமோ அவ்வளவே நமது தேசத்தின்மீது அபிமானம் கொள்ளுகிறவர்களாவோம்.

3. **உழை**.—ஜெபமும் பணமும் அவசியந்தான். ஆனால் வேலை மகா அவசியம். இந்துதேசத்திற்காக ஜெபிக்கிறவர்கள் வேண்டும். கொடுக்கிறவர்கள் வேண்டும். ஆனால் அதிலும் முக்கியமாய் இந்துதேசத்தைக் கர்த்தருடைய பாதத்தில் சேர்ப்பதற்குத் தாங்களே போய் உழைக்கிறவர்கள் அவசியம் தேவை. ஜெபிக்கிறவர்கள் அநேகர் தங்கள் சொந்தநாட்டை விட்டுப் போய் ஊழியம் செய்யப் பயப்படுகிறவர்களா யிருக்கிறார்கள். ஒரே ஜில்லாவுக்குள்ளேயே கஷ்டமான பாகத்திற்கும், சொந்த ஊருக்குத் தூரமான இடத்திற்கும், தண்ணீர்க்கஷ்டம், வீட்டுக்கஷ்டம் உள்ள கிராமங்களுக்கும் போக மனமற்றிருக்கிறார்கள். பட்டணக்கரைகளில் வேலை வேண்டுமென்றும், சுகத்துக்குப் பிரதிகூலமான தாலுக்காக்களில் வேலை வேண்டாமென்றும் சொல்லுகிறவர்கள் அநேகர்.

இத்தாலியா தேசத்திற்குச் சுயாதீனத்தைக் கொடுத்த காரிபால்டி என்பவர் தம் தேசத்தை இரட்சிக்கும்படி புறப்பட்டார். தேசத்தின் வாலிபரைப் பார்த்து, "வாலிபரே, என்னோடு நீங்கள் வருவதானால், ஏதேனும் சுகம் கிடைக்கும் என்று எண்ணாதிருங்கள். குளிர், பசி, பட்டினி, கந்தையே உங்கள் பங்காயிருக்கும். தன் தேசத்தை நேசிக்கிறவன் என் பின்னே செல்லட்டும்!" என்றார். ஆயிரக்கணக்கான வாலிபர், தேசத்திலுள்ள பல சூரர்களும் வீரர்களுமானவர்கள் காரிபால்டி பின் சென்றார்கள். தங்கள் உயிரைக் கொடுத்தார்கள். தங்கள் அருமையான தேசத்தை இரட்சித்தார்கள்.

இந்தியாவை இரட்சிக்கும்படி இயேசு தளகர்த்தர் சொல்லுகிறார். உஷ்ணமான பாழ் வனாந்தரங்களிலும், குளிரான மலங்காடுகளிலும், குளிர்ஜுரமும், விஷஜுரமும், மலைஜுரமும் உண்டாகும் சதுப்பு நிலங்களிலும், நல்ல தண்ணீர் கிடையாத உவர் நிலங்களிலும், யானை, புலி, சிங்கம் வசிக்கும் புதரடர்ந்த காடுகளிலும், நரமாம்ச பட்சணிகள் பிழைக்கும் காரிருள் அடவிகளிலும் கிறிஸ்து செல்கின்றார். அவர் பின்னே சென்று ஆத்துமாக்களை இரட்சிக்க யார் போவார்?

விண் கிரீடம் பெறப் போருக்கு
கிறிஸ்தேசு செல்கின்றார்
அவரின் வெற்றிக் கொடிக்குக்
கீழாகப் போவோன் யார்?
தன் கஷ்ட பாத்ரம் குடித்து
சோராமல் நிற்போன் யார்?
தன் சிலுவையை எடுத்து
அவர் பின்செல்வோன் யார்?

"இதோ அடியேன் இருக்கிறேன், என்னை அனுப்பும்" என்று யார் சொல்வார்?

முற்றிற்று.

THE STORY OF A DAMBAN

டம்பன் கதை

(தொடர்ச்சி.)

192. நாளடவி லேகனலி-நலிந்து மெலிந்ததற்கோ
வேளவன் தவிடதை-வேண்டுமெட்டுந் தின்றதற்கோ
193. எஜமா னுடனவனும்-எதிர்த்து மொழிந்ததற்கோ
விசனமுட னவனை-வேலைவிட்டு நீக்கினனே
194. சிந்தைவைத்துப் பன்றிகளை-தினந்தினம் பாராமல்
மந்தபுத்தி யானதற்கோ-மன்னனும் தள்ளிவிட்டான்
195. என்னசெய்வான் டம்பன்-எதுசெய்வா னிப்போது
மன்னவன் மகனுடைய-மந்தபுத்தி நீங்கிற்று
196. புத்தி தெளிந்தவனும்-புகலிடங் காணேனே
சத்திய மாகவேநான்-சாற்றரும் பெரும்பாவி
197. மூத்தோர்சொல் வார்த்தைகளை-மூடனான் கேளாமல்
தாத்திரி மீதிலிப்போ-தரித்திர னானேனே
198. என்னத்தைச் செய்திடுவேன் - எங்கே பிழைத்திடுவேன்
பன்னக வாய்த்தவளைப்-பாடெனக்குண் டாச்சுதல்லோ
199. என்றகப்ப னார்வீடு-எத்தனையோ விஸ்தாரம்
துன்புறு மகனெனக்குத்-தாங்கிட வுந்தாவி
200. சிந்தையொன்று மில்லாமல்-சீருடனே யென்னுடைய
தந்தைமனை யிலிருந்தேன்-தன்னந் தனியானேன்
201. எந்தையுட வீட்டில்-எத்தனையோ கூலிஜனம்
சிந்திவிடு மன்னம்-தின்னக் கிடைக்கலையே
202. வாயாரப் போஜனம்-வயிறாறத் தின்னவன்னம்
ஓயா திருந்துமிங்கே-ஒண்டி யிருக்கலாச்சே
203. புலம்பி யழுதுநெஞ்சம்-புண்ணாகு தென்ன செய்வேன்
தலமிதை விட்டின்னே-தந்தையில்ல மேகிடுவேன்
204. வெட்கமதை விட்டெந்தன் - மேலானத் தந்தைமனை
கிட்டியே சேர்ந்துநான்-கிளப்புவே னெந்தையற்கு
205. எந்தையே உம்முடைய-ஏழைமகன் சொல்மொழியை
சிந்தை யுடன்கேட்டு-செய்திடுவீ ரோர்தயவை
206. மூடனா னேயுமக்கு-முன்பாக வும்பரம
கடவுள்முன் பாகவுமே-கன்மங்கள் தான்புரிந்தேன்
207. உம்முடைய பிள்ளையென்று-ஓர்காலு மெண்ணாதீர்
உம்மனையி னாட்களிலே-ஒருவனா னென்றெண்ணி
208. காப்பாற்ற வேண்டுகிறேன்-காருண்யத் தந்தையரே
கூப்பாட்டைக் கேளுமெனக்-கும்பிடுவே னென்றுசொல்லி
209. எழுந்தா னதிவிரைவாய் - ஏகப் புறப்பட்டவன்
அழுகை யுடனேதன்-அம்மான் வழிநடந்தான்
210. சோர்ந்துவழி யில்வீழ்வான்-தொய்ந்திடுவான் பசியால்
சார்ந்திடுவான் மரத்தில்-சலித்துத் திரும்பக் கொஞ்சம்
211. எட்டி யடிகள்வைத்து-எத்திக்கும் பாராமல்
மட்டி மகனவனும்-மடமடன் றேநடந்தான்
212. தண்ணீர்க் கிடைக்காமல் - தாகத்தி னால்தவித்து
புண்ணாக நொந்துமனம் - போவான் வழிநடந்து
213. கண்ணீ ருதிர்த்திடுவான்-கால்நோக வேநடந்து
மண்ணில் வருத்தமுற - வானோக்கி தானழுவான்
214. பெற்றமனம் பித்து - பிள்ளை மனங் கல்லென்னும்
உற்ற முதுமொழியும் - உண்மை யெனக் கொள்வோமே
215. காருண்யத் தந்தையற்-பக்கால மிழந்திருந்த
சீரழிந்த யிம்மகனைத்-தேடுவா னெந்நேரம்
216. அங்குமிங்கும் பார்த்து-அங்கலாய்த் தேங்கிடுவான்
எங்கு வருவானென்றே-ஏக்கம் பிடித்திடுவான்
217. கண்ணீர் சொரிந்திடுவான்-கையை முறித்துப்பல
எண்ணங்கள் கொண்டுதினம்-ஏமாந் தயர்ந்திடுவான்
218. அழுதகண் ணீராய்ப்பல-ஆண்டுகள் தான்கழிய
விழுந்து தடுமாறி-வீதிவழி யோர்தினத்தில்
219. கந்தைத் துணியோடும்-கரிக்கோலத் தோடும்நிற்
பந்த நரனொருவன்-பாட்டைவரக் கண்டவனும்
220. எந்தன்மகன் தானோஎன்-னருமைக் கண்மணியோ
கந்தைத் துணிக்கட்டி-கால்நடையில் வாரானோ
221. மைந்தனே நீதானோ-மரகதமே நீதானோ
சிந்தை கலங்கிமிக-சீரழிந்து வாராயோ
222. என்றுசொல்லி வேகமுடன்-எட்டிநடந் தோடிவந்து
நின்றங்கு பார்க்கையிலே-நிச்சயமாய் மைந்தனென்று
223. கண்டறிந் தாவலொடு-கழுத்தைக் கட்டியணைத்து
கொண்டழுது முத்தமிட்டுக் - கொண்டேகினான்மனைக்கு
224. நாற்றமதைப் பாராமல்-நல்ல மனதுடனே
ஏற்றுத் தகப்பனவன்-ஏகினா னில்லமதில்
225. அப்போதக் கெட்டமகன் - அப்பனையும் நோக்கியென்ன
செப்புவான் தந்தையரே-செய்மொழி யொன்றைக்கேளும்
226. பரத்துக் கடாதபெரும்-பாவிநா னானேனே
சிரசா முமக்குமுன்னும்-சீர்கேடு தான்புரிந்தேன்
227. ஐயாவும் கோபத்துக்கும்-ஆண்டவனின் சாபத்துக்கும்
மெய்யாக வாளானேன்-மேன்மகனா னல்லயினி
228. ஆதலா லேயினிமேல்-அல்லநா னும்பிள்ளை
மேதினியிலும்முடைய-வேலையாளே நிஜமே
229. என்றே யழுதுகெஞ்சி-இரங்கினான் தந்தையரும்
நின்று மனமுருகி-நீதிசெய்தா னப்போது

(இன்னும் வரும்.)

MELLIN'S FOOD

மெல்லின்ஸ் ஆகாரம்

கையினால் தொடாமல் செய்யப்பட்டது

பிறந்ததுமுதல் குழந்தைகளின் உபயோகத்திற்காகச் செய்யப்பட்டது

இப்போதே தயாராக இருக்கின்றது

1916—ம் வருஷத்திய மெல்லின்ஸ் பஞ்சாங்கம்

மேல்விலாசமும் 2 அணாவும் அனுப்புவோருக்கு தபால் மார்க்கமாக அனுப்பப்படும். அல்லது நேரில் வந்து 2 அணா கொடுத்தும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மெஸர்ஸ் ஓக்ஸ் அண்டு கோ, (லிமிட்டெட்)

மதராஸ்.

தாய்மாருக்கு மிகவும் பிரயோசனமான

'இந்தியாவில் சிறு குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கும் முறை'

என்னும் புத்தகம் 2 அணாவுடன் தங்கள் விலாசம் அனுப்புவோருக்குத் தபால் மார்க்கமாய் அனுப்பப்படும்.

மெஸர்ஸ் ஓக்ஸ் அண்டு கோ, (லிமிட்டெட்)

மதராஸ்.

NOTICE

Subscription must be paid in advance for a year, at the following rates. One copy including postage, 4 annas a year. Ten copies can be sent for ½ anna Postage. Ten copies, Re. 1 a year.

All orders to be sent to the Manager, R. T. & B. S. Depôt, Memorial Hall, MADRAS.

Articles for insertion should be sent to the Editor, THE REV. DR. J. LAZARUS, Vepery, Madras.

விளம்பரம்.

ஒருவருஷச் கையொப்பம் முன்னதாகவே அனுப்பவேண்டும். பிரதி ஒன்றுக்கு தபாற்செலவுட்பட வருஷத்துக்கு 4 அணா; அரை அணா தபாலுக்கு 10 பிரதிவரையும் அனுப்பப்படும். 10 பிரதிகளுக்கு வருஷத்துக்கு ரூ. 1-0-0.

பத்திரிகை, புஸ்தகம் முதலியன வேண்டுவோர் கிரயத்தைத் தபாற்கூலியுடன் சென்னை மெமோரியல் ஹாலுக்கடுத்த டிராக்ட் டிப்போ மானேஜர் அவர்கட் கனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளவும்.

S. P. C. K. Press, Vepery, Madras—1916.